

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Dos nous sacerdots

Avui és un dia de gran festa per a la nostra diòcesi: aquesta tarda conferiré el sacerdoti a la Catedral a dos diaques del nostre Seminari Diocesà, Víctor Galindo i Carlos Valenciano. Per l'ordenació quedaran configurats amb Crist sacerdot, cap i pastor de l'Església, seran cridats a viure en una comunió d'amor cada vegada més plena amb el Senyor i a participar d'una manera cada vegada més profunda dels seus sentiments i actituds. Per a la família diocesana avui és un dia d'alegria i d'esperança, d'acció de gràcies a Déu, també de demanar a l'amo del sembrat que segueixi enviant-hi treballadors, perquè la collita és molta, els obrers pocs, i la climatologia que regna no està exempta de dificultats.

Els dos nous sacerdots en els anys de Seminari han anat realitzant activitats pastorals que completaven la seva formació humana, espiritual i intel·lectual particularment en el que s'anomena etapa pastoral, que va des del final dels estudis fins al moment de l'ordenació. Però ara serà diferent perquè ja no es tracta només de conèixer el món de la catequesi infantil, d'adults o la pastoral juvenil; o el treball d'acció caritativa i social, o la visita als malalts o la col·laboració en les celebracions. Ara es tracta d'una vida d'unió amb Crist Bon Pastor que implica tota l'existència al servei de l'evangelització de les persones i dels ambients. Seran enviats a evangelitzar una societat que té moltes realitats positives, però amb altres certament millorables, que en bona part són conseqüència del relativisme regnant i d'un procés de secularització que sembla aparentment imparable a Occident.

Certament, l'acció evangelitzadora de les persones i els ambients requereix la vivència d'unes actituds concretes. Per començar, és molt important que també sapiguem descobrir moltes realitats positives que Déu fa

créixer en els cors de les persones: l'apòstol no pot caure mai en el pessimisme o la desesperança, al contrari, cal tenir sempre present la recomanació del papa Francesc que «¡no ens deixem robar l'esperança!» (EG 86). Vivim un temps de conversió personal i pastoral que ens porta a revisar la vida, les actituds i les activitats amb realisme i humilitat; també hem de renovar incessantment el treball d'evangelització, la formació dels joves, la vida litúrgica, la intensitat del nostre amor a Déu i al proïsme. El Papa ens alerta del mal que fan les crítiques i les divisions internes, així com la «mundanitat espiritual», el cercar la pròpia glòria en les activitats pastorals. No pot haver-hi evangelització sense humilitat, no és possible l'impuls missioner sense conversió, no podem tenir credibilitat sense una entrega generosa, senzillesa i alegria.

Més enllà dels nostres èxits o fracassos pastorals hem de tenir present que la voluntat salvífica de Déu és universal i que Crist és present a la seva Església tots els dies fins a la fi dels temps. El nostre és un temps per a l'esperança perquè Déu no deixa d'actuar en el món, en moltes persones que són solidàries, coherents, que busquen amb sinceritat el sentit últim de l'existència; perquè a les nostres parròquies i comunitats hi creixen noves realitats i es posen en pràctica diferents iniciatives que ens fan constatar la presència del Senyor i l'acció del seu Esperit i que van obrint nous camins d'evangelització en la nostra societat.

La meva felicitació als nous sacerdots, a les seves famílies, i especialment a tota la família diocesana.

ENTREVISTA

Canviar de marxa

ANNA BADIA BURGUÉS

Solidaritat Educació i Desenvolupament (SED), l'organització de cooperació i voluntariat internacional promoguda pels germans maristes, ha fet 25 anys. En l'actualitat col·labora amb entitats a més de 40 països i canalitza cada any més de 120 voluntaris arreu del món, des de les quatre delegacions que té a l'Estat espanyol. L'Anna Badia Burgués és delegada de SED a Catalunya.

Com valoreu aquests primers 25 anys?

Hem pogut construir aliances amb desenes d'organitzacions arreu del món. Hem promogut la implicació de centenars de voluntaris en la solidaritat internacional i en moviments socials a Catalunya i, a poc a poc, hem anat esdevenint l'organització de les persones. Encara queda molta feina per fer; en tenim ganes i la força de molta gent ens empeny a treballar-hi.

Quants joves han passat per SED, en aquest temps?

Gairebé 500 catalans i catalanes, fent voluntariat internacional. Molts d'ells s'han compromès amb SED a nivell local i han canviat els seus estils de vida. A través de la nostra incidència a totes les escoles maristes, milers d'infants i les seves famílies han rebut l'impacte de la nostra presència i han col·laborat en les campanyes que hi hem organitzat. A algú que estigui inquiet li diríem que s'anima a venir a la Trobada O, el 16 de desembre, i que comenci a canviar de marxa.

L'esperit marista com hi és present?

SED no es pot entendre sense el cristianisme que hi ha darrere. Va ser creada pels germans maristes, compromesos des de fa 200 anys a educar bons cristians i bons ciutadans. Com sant Marcel·lí Champagnat, a l'organització tenim molt present la figura d'un Jesús compromès, sempre al costat dels últims, i de Maria, la Bona Mare, com a gran exemple de presència, acompanyament, senzillesa, humilitat i servei.

Òscar Bardají i Martín

DIADA DEL DOMUND

«Sigues valent, la missió t'espera»

El proper diumenge 22 d'octubre l'Església celebra la Diada Mundial de la Propagació de la Fe (DOMUND), i el papa Francesc ens fa arribar la seva crida: «Sigues valent, la missió t'espera.»

Ser valent és no deixar que la por ens paralitzi. Ni la por al mal que pot sortir-nos en el camí, ni la por d'arriscar-nos per fer el bé, ni la por a una entrega o a un compromís seriós per ser fidels a la nostra fe i a la vivència de l'Evangeli.

La crida «Sigues valent ...» ens empeny. Les paraules de Jesús adreçades als seus deixebles, i per tant també a nosaltres, «No tingueu por, jo he vençut el món» (Jn 16,33), ens tranquil·litzen i ens donen la força necessària per sortir cap a «la missió que ens espera.»

Quina missió? La nostra, la de cadascun de nosaltres. Des que Jesús va dir «Aneu per tot el món, ...», tots som cridats a fer que el Regne de Déu es faci present cada dia més en el nostre entorn i arreu.

A més d'aquesta missió personal, al llarg de tot l'any tenim la Diada

del DOMUND, una ocasió per recordar, amb afecte i agraïment, aquells germans nostres, homes i dones valents, que van sentir un dia en el seu cor la crida de Jesús. Ells van deixar-ho tot per marxar a la terra de missió que els estava esperant.

Crist ens ofereix a tots, en aquesta celebració del DOMUND, una nova oportunitat de *ser valents* i respondre a l'*espera de la missió*, amb la nostra pregària i amb l'aportació econòmica —generosa— que fem.

Que mai la por al compromís no ens tapi els ulls i ens privi de veure el bé que podem fer; que no ens tapi les oïdes, per no escoltar el clam dels pobres; que no ens lligui els peus, per poder estar al lloc on fem falta i poder allargar les nostres mans. No defraudem el Senyor i responguem com cal a la crida: «Sigues valent, la missió t'espera.»

Això és estimar de debò, des del fons del cor, i això és fer present Jesús al món.

Els delegats de Missions de Catalunya

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

532 días secuestrado y el rezo del rosario

J. A. Ortega Lara estuvo **secuestrado** durante año y medio por ETA en un **zulo**. Le preguntaron: **¿Cómo sobrevivió?** Y dijo:

—**Mantuve** una rutina: higiene, control del tiempo y **oración**, que inicié con el **grito** desesperado a **Dios: ¡Por qué a mí...!** Y me llevó a pedir por las necesidades de otros. Rezaba la **oración** sencilla y repetitiva del **rosario** a la **Virgen**: unos **10 rosarios** diarios, mientras andaba por el zulo. La **oración** no se vive **solo**, sino en **comunió**n. Es la grandeza de **rezar** por y con **otros**. La fe es la que nos sostiene ante las grandes dificultades y cruces de la vida.»

La ciencia **psicológica** de la **neuroimagen**, estudia que el acto **repetitivo** (el rezo del rosario o las frases: «¡Se-

ñor, sálvame!»; «¡Señor mío y Dios mío...!»; «¡Jesús, os amo...!»), produce una **desactivación** en el **córtex cerebral**. O sea que, repetir **palabras, rezar**, ayuda a **dejar de pensar**, a **desconectar** de lo que nos **perturba** y **angustia**, sin contar el **valor sobrenatural** de la oración. El rehén Ortega Lara se benefició del don natural y sobrenatural de la oración.

Miguel de Unamuno, rector de la Universidad de Salamanca, escribía:

—«**Dios** te salve, **María**, las **olas** vienen; / Santa **María**, reza la **mar**. / **Dios** te salve, **María**, es el **Rosario**... / Santa **María**, sin **acabar**. / Gloria al **Padre** y al **Hijo** y al **Espíritu Santo**. / Al punto **sonríe** el **Padre**, y **reza** el **mundo**: Amén, y **Dios** también.»

Lectures de la missa diària i santoral

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor. Sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comines.

17. ■ Dimarts [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41].

Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Dimecres [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9].

Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics. Sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Dijous (□ Terrassa) [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54].

Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà. Sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador. Santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Divendres [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7].

Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12].

Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. IIIIV), abat palestíenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ † Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.)

[Is 45,1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nuni-la i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalha les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dóna forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa i li digué: Company, ¿com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits».

Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos:

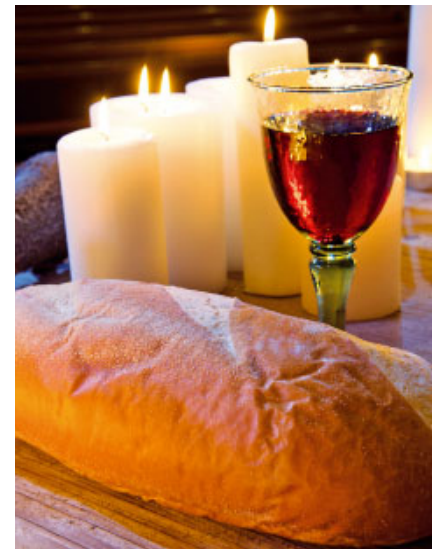
Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales. Cuando el rey entró a saludar a los comensales, reparó en uno que no llevaba traje de fiesta y le dijo: "Amigo, ¿cómo has entrado aquí sin el vestido de boda?". El otro no abrió la boca. Entonces el rey dijo a los servidores: "Atadlos de pies y manos y arrojadlos fuera, a las tinieblas. Allí será el llanto y el rechinar de dientes". Porque muchos son los llamados pero pocos los elegidos».

La taula és parada

P. JAUME SIDERA, claretià

El Mahatma Gandhi deia: L'única manera amb què Déu pot gosar presentar-se a un poble famolenc és en forma d'aliment. Per això Isaïes anunciava l'alliberament al poble d'Israel, atutit per les deportacions, la fam i la misèria, invitant a un gran convit de plats gustosos i succulents, vins rancis clarificats. I sense mort. Déu Pare-Mare els eixugarà les llàgrimes. És el bon pastor que ens fa descansar vora l'aigua.

Jesús ens invita a un gran banquet de nocces. Tot és a punt i els plats calents.

Els primers convidats refusen la invitació dues vegades. Els seus negocis prou sucosos no els permeten perdre el temps en festes. Són prou prepotents com per insultar l'amo maltractant-ne els enviats. Faran molt mala fi. Anuncien la terrible destrucció de Jerusalem de l'any 70.

Però el banquet és a punt. Impossibile ajornar la festa. L'amo invita tothom fins que s'ompli la sala. Tots: bons i dolents. Els facilita el vestit de nocces. És un vestit a mida i a l'abast de tothom. Només cal convertir-se, deixar-se estimar, obrir-se a l'amor de Déu i dels germans. Respectar-se mínimament i respectar.

És el fenomen de cada diumenge: el Senyor ens té la taula parada. Però molts cristians tenen moltes coses a fer: la platja o la muntanya, negocis o passejar, no fer res. N'hi ha que eliminen més o menys barroerament tot el que els recordi el dia del Senyor. Les campanes fan massa soroll.

Donem gràcies a Déu que ens ha invitat i ens reuneix aquí. Però no hauríem de quedar contents fins que l'església no s'omplís de gom a gom. Potser si regnavia entre nosaltres l'alegria d'unes nocces, en podríem atreure alguns que tenen fam i set de Déu. Que no ens manqui l'alegria de la fe i que es desbordi en la nostra vida aquesta alegria.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 15, a les 18 h. Ordenació de dos preveres a la Catedral.

Dimarts 17, a les 10 h. Reunió de la Comissió Permanent de Càritas Diocesana.

Del dimarts 17 al dijous 19. Presideix les Jornades de Pastoral Penitenciària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Divendres 20, a les 20.30 h. Escola de Pregària per a Joves a la Catedral.

Dissabte 21, a les 10 h. Participa en la beatificació dels 106 màrtirs claretians a la Sagrada Família de Barcelona. **A les 20 h,** Missa en l'inici del ministeri d'Administrador parroquial de Mn. Josep Maria Manresa a la parròquia de Sant Joan Baptista de Mirasol.

Diumenge 22, a les 12 h. Missa en el 50è aniversari de la parròquia de la Sagrada Família de Sabadell.

Notícies

La Germanat del Rocío de Sabadell pelegrina a Roma. Amb motiu dels 25 anys de la seva fundació, la Germanat del Rocío de Sabadell pelegrinà a

Roma. El dimecres 13, acompanyats per Mons. Saiz Meneses, participaren a l'Audiència General i van entregar al papa Francesc la medalla de la Germandat.

Visita del Bisbe del Puyo. El divendres 15 de setembre, Mons. Saiz Meneses rebé la visita de Mons. Rafael Cob García, Bisbe del Vicariat Apostòlic del Puyo (Ecuador) on treballa una família de la diòcesi de Terrassa com a missioners.

Inici de curs de les Germanats Rocières a la Catedral de Terrassa. El dissabte 16 de setembre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la Catedral amb motiu de l'inici de curs de les 23 Germanats Rocières de la FECAC. Hi assistiren

el President de la FECAC i representants de diversos municipis de Catalunya.

Inici de ministeri de Mn. Planas a la Santa Creu de Terrassa. El diumenge 17 de setembre, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la pquia. de la Sta. Creu de Terrassa amb motiu de l'inici de ministeri de Mn. Miquel Planas com a rector.

Mons. Saiz Meneses presideix el pelegrinatge a Lourdes de la Província Eclesiàstica. Del 21 al 23 de setembre, Mons. Saiz Meneses presidí el pelegrinatge a Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Ll.

Agenda

Solemnitat de la Mare de Déu de la Salut. Dijous 19 d'octubre, a les 11 h, Missa al Santuari de la Mare de Déu de la Salut presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar.

Catequesi especial de l'Arxiprestat de Terrassa. Inici de curs el dissabte 21 d'octubre, a les 12 h. Lloc: Parròquia de Sant Cristòfor (Can Anglada), Terrassa.

Pregària a l'estil de Taizé. Diumenge 22 d'octubre, a les 19 h. Lloc: Parròquia de Santa Maria de Rubí.

Concert d'orgue. A la parròquia de Sant Esteve de Granollers. A càrrec de Juan de la Rubia. Divendres 20 d'octubre, a les 16 h. El mateix dia, a les 9.30 h, 1r Simposi d'Etnomusicologia.

Llibres

L'enigma de l'ancianitat de Mn. Francesc Malgosa i Riera. Ed. Claret, 100 pàgs. Pròleg del P. Josep Manuel Vallejo, caputxí. «Un cant a la densitat de la vida, al seu sentit i a la seva profunditat». Acaba amb un ramell de poemes.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Dos nuevos sacerdotes

Hoy es un día de fiesta grande para nuestra diócesis: esta tarde conferiré el sacerdocio en la Catedral a dos diáconos de nuestro Seminario Diocesano, Víctor Galindo y Carlos Valenciano. Por la ordenación quedarán configurados con Cristo sacerdote, cabeza y pastor de la Iglesia, serán llamados a vivir en una comunión de amor cada vez más plena con el Señor y a participar de un modo cada vez más profundo de sus sentimientos y actitudes. Para la familia diocesana hoy es un día de alegría y esperanza, de acción de gracias a Dios, y también de rogar al dueño de la mies que siga enviando trabajadores, porque la mies es mucha, los obreros pocos, y la climatología reinante no está exenta de dificultades.

Los dos nuevos sacerdotes en los años de Seminario han ido realizando actividades pastorales que completaban su formación humana, es-

piritual e intelectual, particularmente en la llamada etapa pastoral, que va desde el final de los estudios hasta el momento de la ordenación. Pero ahora será diferente porque ya no se trata solamente de conocer el mundo de la catequesis infantil, de adultos, o la pastoral juvenil; o el trabajo de acción caritativa y social, o la visita de enfermos, o la colaboración en las celebraciones. Ahora se trata de una vida de unión a Cristo Buen Pastor que implica la existencia entera al servicio de la evangelización de las personas y de los ambientes. Serán enviados a evangelizar una sociedad que tiene muchas realidades positivas, pero con otras ciertamente mejorables, que en buena parte son consecuencia del relativismo reinante y de un proceso de secularización aparentemente imparable en Occidente.

Ciertamente, la acción evangelizadora de las personas y de los ambien-

tes requiere la vivencia de unas actitudes concretas. Para empezar, es muy importante que sepamos descubrir también muchas realidades positivas que Dios hace crecer en los corazones de las personas; jamás el apóstol puede caer en el pesimismo ni en la desesperanza, al contrario, hay que tener siempre presente la recomendación del papa Francisco de que «¡no nos dejemos robar la esperanza!» (EG 86). Vivimos un tiempo de conversión personal y pastoral que nos lleva a revisar la vida, las actitudes y las actividades con realismo y humildad; también hemos de renovar incesantemente el trabajo de evangelización, la formación de los jóvenes, la vida litúrgica, la intensidad de nuestro amor a Dios y al prójimo. El Papa nos alerta del daño que causan las críticas y divisiones internas, así como la «mundanidad espiritual», el buscar la propia gloria

en las actividades pastorales. No puede haber evangelización sin humildad, no es posible el impulso misionero sin conversión, no podemos tener credibilidad sin una entrega generosa, sencillez y alegría.

Más allá de nuestros éxitos o fracasos pastorales hemos de tener presente que la voluntad salvífica de Dios es universal y que Cristo está presente en su Iglesia todos los días hasta el fin de los tiempos. Nuestro tiempo es un tiempo para la esperanza porque Dios no cesa de actuar en el mundo, en muchas personas que son solidarias, coherentes, que buscan con sinceridad el sentido último de la existencia; porque en nuestras parroquias y comunidades crecen nuevas realidades y se ponen en práctica diferentes iniciativas que nos hacen constatar la presencia del Señor y la acción de su Espíritu y que van abriendo nuevos caminos de evangelización en nuestra sociedad.

Mi felicitación a los nuevos sacerdotes, a sus familias, y especialmente a toda la familia diocesana.